

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Jvlii Fatii// Societatis Iesv// Liber// De
Morti-//ficatione No-//strarvm Passionvm,// Pravorvmqve
Affe-//ctvvm**

Fazio, Giulio

[S.l.], 1599

XIV. De indifferentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48673](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48673)

VAMVIS homo, facta in
 superiorū manus sui ipse
 us resignatione, eo modo
 quo suprā dictum, nequa-
 quam ad libitum valeat de se suis
 que rebus disponere, sed iam obli-
 gatus fit ab eorum voluntate depen-
 dere; fieri tamen potest, & sæpè, quæ
 nostra miseria est, fit, vt prædicta re-
 signatione non obstāte, peculiaria
 liquo affectu ductus, magis se sentiat
 propèdere & trahi, ad vnum quod-
 dam exercitationis genus, gradum
 aut locum, quàm ad alium, ita vt ob-
 vim huius inclinationis non possit
 animum ad contrarium applicare
 sine aliqua notabili violentia, & cō-
 sequenter neq; sine quadam etiam
 perturbatione & inquietudine ani-
 mi; quò fit, vt sanctum hoc iugum
 Christi, naturâ suâ suaue, reddatur
 graue, penitusq; molestum. Visum
 est

est ergo & huic quoque infirmitati remedium aliquod adhibere, quo homo suaviter ad talem statum reducatur, vt extra omne periculum inquietudinis constitutus, nec quaeratur, nec velit, nec ad aliud inclinatur, quàm quod Dominus noster ministerio superiorum ab ipso requirit. Ultra prædicta igitur exercitia Renunciationis, Abnegationis, & Resignationis, addemus & quartum, Indifferentiæ, de qua hoc capite.

Vt autem ab ipsa definitione incipiamus; Indifferentia propriè loquendo nihil aliud est, quàm animi quædam dispositio, diuturna Mortificationis exercitatione & usu acquisita, qua homo, postquam sibi finem perfectionis spiritualis stabiliter præfixit, vt ad eum contendat; in præstitutione mediorum, ad hunc suum finem pertinentium, statuit æqualiter se promptum exhibere ad vtrumlibet, vt vel amplectatur vel

relinquat media, quæcunque, quocunq; tempore aut modo sibi à suis superioribus significata ac præscripta.

Sed vt melius intelligatur id, quod in ista descriptione cōtinetur, notandum est; quæadmodum nauata aliquis nauigaturus, & iam nauim ingressus, perpetuò aspirare solet ad portum, quò tendit, & quodam motus desiderio eò perueniendi, singulis horis computat itineris spatium, quod perfecit quantumq; sibi adhuc supersit emetiendum, reliquas tamen curas omnes Nauarcho relinquit, ita vt nec manum remis admoueat, aut amoueat, neque vela expandat aut contrahat, nec vllam demùm rem gerendam suscipiat, nisi ex mente & præscripto Nauarchi: Ita & Religiosus, postquam nauem Religiosi status ascendit, potest quidem & debet integra voluntatis suæ determinatione ac intentione aspirare ad finem sui status, qui est

per-

perfectio, neq; illi licitum est esse vlllo modo indifferentē: in mediis vero, id est, vt hoc aut illud agat, ad hūc vel illum gradum euehatur, in hoc vel illo loco maneat; oportet illum esse omnino indifferentem & indeterminatum, adeò, vt æquali promptitudine & tranquillitate animi acceptet & exequatur, tempore ac modo præscripto, quidquid ad acquirendum hunc suum finē sibi fuerit à superioribus suis iniunctum.

Hinc duo possumus colligere documenta, quæ non parùm conducent ad pleniorum eorum intelligentiam, quæ de hac materia dicta sunt. Alterum est, quod sicuti electio nostra in rebus agendis non est finis, sed mediorum, quæ ad finem assequendum requiruntur, vt Angelicus Doctor docet; *Intentio est, inquit, finis, sed electio mediorum*: Ita Indifferentia alicuius serui Dei nō debet esse circa finem illius perfectionis spiritualis, ad quem ipse ob-

obligatus est aspirare, sed circa media tantum, quibus, iuxta institutionem sui rationem, uti debet. Alterum est, quod neque circa omnis generis media indifferens esse debet, quæ in hoc negotio possunt occurrere, sed necesse est, ut determinatè velit illa sola, quæ certò & determinatè novit voluntati diuinæ esse conformia, ut sunt omnia illa, quæ sibi à lege diuina, ab Ecclesia Catholica, atque à statutis suæ Religionis præscribuntur, & è contra determinatè nolit, imò abhorreat ab omnibus quæ determinatè novit à voluntate diuina esse aliena, ut sunt omnia quæ ab ipso Deo in lege diuina, à SS. Catholica Ecclesia, atque ab ipsis Religionis suæ statutis pari modo sunt prohibita. Ex quo manifestè colligitur, hanc nostram Indifferentiam propriè non habere locum, nisi in rebus dubiis & indifferentibus, inter quas in æquilibrio stādū est. Et sicut bilancem iustam esse dicimus & perfectam in suo genere, quando ex se non plus pendet ad

vnam,

vna
est
clin
cui
imp
uo
ha
ctu
plu
alte
net
se
ad
rio
qu
gn
m
dil
cu
ta
qu
ali
sp
st

vnam, quàm ad alteram partem, sed est disposita & prompta, vt sese inclinet subitò versus illam partem, cui cuiuscunq; rei pondus aliquod, imponitur: ita dicendum est de seruo Dei, illum scilicet reuera tunc in hac virtute indifferentiæ esse perfectum, quando in prædictis rebus nõ plus propendet ad vnam, quàm ad alteram partem, sed quod ad se attinet, remanens in vtrumque paratus, se tantùm ad illam inclinat partem, ad quam pondere voluntatis superiorum suorum sese trahi videt. Atque hoc est quod D. Bernardus significare voluit, cùm in quodã sermone ita loquitur: *Rogo v. fratres, diligenter attendite, quia nil mihi occurrit, quod vtilius possit audiri, vbi certa est Dei voluntas, omnino nostra sequatur, in his videlicet, de quibus certum aliquid in scripturis inuenimus, aut ipse spiritus manifestè clamat in cordibus nostris, quid sentiendum sit; vt est Charitas,*

D. Bern.
sermon.
Quomodo voluntas tripliciter subiici debeat,

tas, humilitas, castitas, obedientia, hęc
 approbemus indubitanter & appetamus,
 quę Deo placere scimus indubitanter.
 Sed & ea omnimodis odisse debemus,
 quibus certum est, quod oderit ea Deus,
 vt est Apostasia, &c. In his verò rebus
 de quibus nihil certum possumus inueni-
 re, nihil certum voluntas nostra defini-
 at; pendeat inter vtrumque, aut saltem
 neutri parti nimis adhareat, cogitans
 semper, ne fortè altera pars Deo magis
 placeat, & parati simus voluntatem
 eius sequi, in quamcunq; partem eam co-
 gnouimus inclinari. Atque in his du-
 biis, inquit idem S. Bernardus pau-
 lò post, benè facit Dei seruus, si vo-
 luntatem suam suspensam tenuerit, do-
 nec Prælatum interroget, & ab eo qua-
 rat Domini voluntatem, cui vice ipsius
 obedit. Vbi manifestè ad viuum de-
 scribitur ab hoc S. Patre, ipsa indif-
 ferētia, de qua hic agimus, ipsarumq;
 rerum

rerum conditiones, circa quas nos exercere debemus.

Quia verò omnia iam dicta possunt vniuersim ad quatuor capita reduci, nempe, circa loca in quibus Religioso commorandum est; circa gradum, in quo Deo seruiendum; circa officia aut ministeria obeunda; & circa personas denique, quibuscum in Religione plus aut minus est agendum; non erit, credo, inutile, de singulis breuiter aliquid dicere: & in specie declarare, quid ex sententia & consilio quorundam sanctorum Doctorum de his obseruandum & sentiendum sit,

CAPVT XV.

De Indifferentia circa nostra domicilia.

RIMVM itaq; dico, Religiosum circa loca in quibus ei fuerit commorandum, tum ob ipsius bonum,